

gik jo ogsaa ud paa, at i de første Aar skulde Bidraget udredes af Statskassen og succes- sive i de senere Aar gaa over paa Kommuni- nerne. Man var paa det Rene med, at det kunde let gøres, og det kan ogsaa ske med stor Væghed. Hvert Aar skal der ske en Ind- beretning fra Sygekassenspektøren til Re- gjeringen, angaaende Medlemmernes Antal og Medlemsbidragenes Størrelse; saa i Hen- hold hertil fordeler han de Beløb, der skulle anvendes, og foranlediger dem anviste til ved- kommende Sygekasse. Det er uhyre simpelt; men det er det ingenlunde, naar man paa- lægger Kommunerne at udrede Tilskudet; thi der kommer da et Moment til, som vil medføre overmaade store Vanskeligheder. Det beror nemlig paa, hvor det vedkommende Sygekassemedlem har boet, om han skal have Bidraget fra den ene eller den anden Kom- mune, og da Medlemmerne jo af og til flytte — de fleste endog temmelig hyppigt — vil det blive et meget indviklet Regnskab, naar han har boet snart det ene snart det andet Sted. Man kan se af Forslaget, hvor van- skeligt det vil blive, og hvilken Korrespon- dance der derved vil kunne foranlediges mel- lem alle disse frivillige Sygekassebestyrelser, som nok ville sige: Tak, det ville vi ikke have Nøget at gjøre med; vi ville nok være med til at hjælpe Smaafolk saa godt som muligt; men at faae et helt Kontor oprettet for at skrive til Herodes og Pilatus om, hvor den Ene eller den Anden har boet, det vil dog blive for galt. Tilskudet kan altsaa med Vel- hed heds lige fra Statskassen, og der vil kun fremkomme Vanskeligheder, naar det skal gaa gennem Kommunerne. Det er altsaa hovedsagelig af disse Grunde, at jeg maa holde paa, at Udredelsen ordnes paa den af mig foreslaaede Maade. At der er nogen personlig Forbindelse mellem Kommunerne og Sygekassemedlemmerne, spiller i dette Tilfælde aldeles ingen Rolle. Loven siger, at naar Sygekasserne ere anerkjendte, skulle de have Tilskud, hvad enten de ere gode eller onde, hvad enten Medlemmerne fortjene det eller ikke; der er her kun Tale om et Regnestykke, og Kommunerens Kjendskab til Sygekasserne har aldeles Intet at sige. Jeg skal paa det Allervarmeste anbefale, at man ordner det paa den Maade, at Bidraget udredes af Statskassen og ikke af Kommu- nerne, ellers udelægges man hele Sygekasse- institutionen.

Naben: Først maa jeg ndtale mig om Vædringsforslaget under Nr. 9. Naar jeg der er kommet til at staa blandt Forslagsstillerne, beror det paa en Feiltagelse. Jeg tiltraadte dette Forslag under Forudsætning af, at en

paatenkt Paragraf blev sat ind i Loven, gaaende ud paa, at § 9 ikke skulde træde i Kraft før Loven om Al og Brændevin. Denne Paragraf blev imidlertid ikke sat ind i Loven, og jeg kan derfor selvfølgelig ikke staae som Medforslagsstiller, da Paragrafen, som sagt, ikke kom ind i Forslaget, af For- slaget under Nr. 9.

De Bemærkninger, jeg endvidere har at gjøre til Lovforslaget, angaa Vædringsfor- slagene under Nr. 7 og Nr. 12. Sammen med tre ærede Medlemmer har jeg stillet Vædringsforslaget under Nr. 7 til § 9. Jeg haaber, at det vil blive vedtaget, at Tilsku- dene skulle udredes af Statskassen og ikke af Kommunerne. Sker dette ikke, sætter jeg for mit Vedkommende ikke videre Pris paa Lo- ven. Under de nuværende økonomiske For- hold, hvorunder Landkommunerne eller Land- boerne i det Hele taget lide — jeg vil for- udstikke, at mine Bemærkninger nærmest gjælde Landkommunerne — tør jeg ikke være med til at paalægge disse en saadan Byrde, tilmed da Lovforslaget ved Siden af paalæg- ger Landkommunerne en meget stor og meget betydelig Byrde igjennem Pligtforskerne, som paabydes i § 10. Denne Byrde maa ansættes til et Beløb, der langt overstiger det Tilskud, som Sygekasserne faae eller skulle have, selv om Statskassen skal udrede det. Det bestaar jo i en Fjerdedel af Med- lemmernes Bidrag og 1½ Kr. fra hvert Medlem. Medlemsbidragene paa Landet vise sig jo nu at være 4 Kr., ¼ deraf bliver jo 1 Kr. og dertil 1½ Kr. pr. Medlem, bliver 2½ Kr. Altsaa det Bidrag, som Statskas- sen kommer til at udrede, i Fald det paa- lægges den, bliver kun 2½ Kr., medens det staar aldeles bestemt for mig, at alene Pligt- forskerne kunne anslaaes til 4 Kr. Det kan ikke — jeg har tilladt mig at udtale det før — være Andet, end at Kommunerne ville komme til at udrede mindst 2 Kjørsler til hvert Sygekassemedlem, og en saadan Kjørs- sel kan ikke udredes under 2 Kr. — det er endogjaa meget billigt — og det bliver altsaa 4 Kr. Jeg tror derved, at jeg har be- grundet, at denne Byrde, som Pligtforskerne lægge paa Landkommunerne, overstiger ikke ubetydeligt det, som jeg ønsker, at Statskas- sen skal udrede. Iøvrigt deler jeg ganske den Anskuelse, som er udtalt af den sidste ærede Taler, at Sygekasserne paa Landet — jeg taler stadig om Landforholdene, dem kjender jeg bedst — ville have mere Skade end Gavn, hvis det bliver bestemt, at Kommunerne skulle udrede Bidragene. Det staar for mig faa- ledes, at alle de ikke faa Væresmedlemmer, som indbetale aarlige Bidrag til Sygekas- serne, i saa Fald ville trække sig tilbage. Det